

یادداشتها

1. Nostalgie

۲. دکتر مهدی روشن‌ضمیر: دو شاعر بزرگ، انتشارات مستوفی، تهران، چاپ اول، ۱۳۷۴، ص ۱۷.
۳. دکتر رحیم چاوش‌اکبری، منظومه «دومانی داغ» انتشارات مستوفی، تهران، ۱۳۷۲، ص ۲۱.
۴. فضولی، دیوان ترکی، به اهتمام امین صدیقی، نشر دبیرخانه کنگره بزرگداشت حکیم فضولی، چاپ اول، ص ۱۷.
۵. ترجمه از نگارنده است.
۶. بند سی و یکم از جلد اول، «حیدربابا یا سلام»
۷. بند چهارم از پاسخ شهریار به محمد راحیم، دیوان ترکی شهریار به مناسبت کنگره بزرگداشت شهریار، تهران، آذرماه ۱۳۷۱، ص ۴۹.
۸. محمد تقی ملک‌الشعرای بهار، دیوان، به کوشش مهرداد بهار، چاپ انتشارات نوس، ۱۳۶۱، جلد اول، ص ۷۶۶.
۹. من واژه «خورنگاه» را - که معرف آن «خورنقا» است بجای سالن غذاخوری، رستوران و مطعم به کار می‌برم و واژه «پردیس» را که از Parea daesa اوستایی و به معنی باغ و فردوس است - بجای پارک به کار گرفته‌ام. امید است فرهنگستان زبان فارسی برای این جایگزینی اقدام نماید.
۱۱. ترجمه از نگارنده است.

رحیم چاوش‌اکبری

قزاقستان و روند خصوصی‌سازی

به دنبال اجرای برنامه‌های خصوصی‌سازی و جذب سرمایه خارجی که به منظور بهبود وضعیت اقتصادی قزاقستان صورت می‌گیرد دولت این جمهوری کارخانه‌ها، معادن و تأسیسات زیربنایی خود را همچنان به شرکتهای خصوصی خارجی و داخلی واگذار می‌کند. شرکت آمریکایی اکسنس در قبال پرداخت ۴۰ میلیون دلار، معدن ذغال سنگ اتحادیه اکیباسوز را خرید. این شرکت موظف شده است که اولاً در خلال ۵ سال مبلغ ۵۵ میلیون دلار (در سه سال اول ۳۲۰ میلیون دلار) در این معدن سرمایه گذاری نموده و ثانیاً ۴۰ میلیون دلار اعتباری را که دولت آلمان برای معدن ذغال سنگ اتحادیه اکیباسوز اختصاص داده بود باز پرداخت نماید.

این در حالی است که کمپانی‌های بزرگ نفتی آمریکا بیش از ۱/۵ میلیارد دلار در صنعت نفت و گاز قزاقستان سرمایه گذاری کرده و در کنسرسیوم خط لوله نفت خزر بیشترین مشارکت را دارند.

اتحادیه روسی سوداف معدن ذغال سنگ سورنی را خریداری نموده و تعهد نموده است طی ۵ سال آینده مبلغ ۸۹ میلیون دلار (۱۷ میلیون دلار برای سال ۱۹۹۷) در این معدن سرمایه‌گذاری کند.

روسیه که هنوز در صدد حفظ نفوذ و استیلای خود بر جمهوری‌های سابق می‌باشد در صنعت نفت و گاز قزاقستان سرمایه‌گذاری عظیمی نموده و شرکتهای نفتی لوک اویل و روس نفت از سهامداران عمدۀ کنسرسیوم‌ها و تأسیسات نفتی قزاقستان می‌باشند.

به علاوه، برابر توافقهای به عمل آمده قرار است روسیه ۳۰٪ از سهام یکی از نیروگاهها و ۴۰٪ از سهام یکی از خطوط انتقال برق را با بت مطالبات خود در اختیار بگیرد. قزاقستان تاکنون ۱۰۹ میلیون دلار برق از روسیه خریداری کرده که فقط ۴۹ میلیون دلار آن را پرداخت کرده است.

یک شرکت انگلیسی نیروگاه شماره یک شهر پالودار را در قبال پرداخت مبلغ یک میلیون و ۱۴ هزار دلار خریداری کرده و موظف شده است در خلال ۵ سال آینده مبلغ ۴۰۵ هزار دلار صرف بازسازی و تجهیز این نیروگاه نماید.

سه نیروگاه اکیباسوز، قره‌غمnde و پرماکف و نیز مجموعه هشتگانه نیروگاهها و تأسیسات انتقال برق و آب گرم آلماتی به شرکتهای آمریکایی، انگلیسی، ژاپنی و بلژیکی فروخته شده است.

شرکت سامسونگ کره جنوبی نیروگاه حرارتی ژرف‌غازگان را خریداری نمود. این شرکت از پرداخت ۱۴ میلیون دلار بدھی این نیروگاه معاف گردید ولی موظف شده است برق موردنیاز زمستان را تأمین نماید.

شرکت کروم کورپریشین ژاپن که یک نیروگاه و کارخانه‌های تولید کروم را در قزاقستان در اختیار دارد معدن بزرگ ذغال سنگ «وستچتو» و ۲۰٪ سهام معدن ذغال سنگ «استپنی» را به مبلغ ۱۰ میلیون دلار خریداری نمود.

به علاوه، شرکتهای ژاپنی موفق شدند تا امتیاز مطالعه و استخراج نفت از دریاچه اورال را به دست آورند.

سرمایه‌های داخلی در قزاقستان فعل نیستند و تنها ۱۰٪ کل سرمایه‌گذاری در کشور را شامل می‌شوند. سرمایه‌داران قزاقی تلاش دارند در روند خصوصی‌سازی اقتصاد کشور از رقبای خارجی خود عقب نمانند.

به گزارش هفته‌نامه کاروان چاپ قزاقستان، سه معدن ذغال سنگ شمال قزاقستان که از

مدتها قبل برداشت ذغال سنگ از آنها متوقف شده بود در قبال پرداخت ۳۰۰۰ تنگه به دو شرکت خصوصی قزاقی فروخته شد.

دو معدن شروبالی نورینسکی و دولینسکی در استان قره‌غنده در شمال قزاقستان به شرکت قزاقی آبای کومور فروخته شد. این شرکت تعهد نمود که اولاً تمام حقوق معوقه کارگران دو معدن و بدھی آنها را به دولت پرداخته و ثانیاً برای شروع فعالیت مجدد این دو معدن یک میلیارد تنگه سرمایه‌گذاری کرده و امسال (۱۹۹۷) به میزان ۵۰۰ هزار تن ذغال سنگ تولید نماید.

به گزارش هفته‌نامه کاروان، معدن ذغال سنگ دیگری در شمال قزاقستان به طور پنهانی به یک شرکت قزاقی در قبال پرداخت مبلغ ناچیز یک هزار تنگه فروخته شد. خریدار متعدد شده است که با سرمایه‌گذاری در این معدن در سال آینده یک میلیون و دویست هزار تن ذغال سنگ تولید نماید.

دولت قزاقستان اعلام نموده که هنوز ۴۰٪ کارخانه‌های این کشور زیان‌ده هستند و آنها را به بخش خصوصی واگذار خواهد کرد.

همچنین، برغم روند خصوصی‌سازی دولت هنوز با کمبود نقدینگی رو به روز است و برای پرداخت حقوق کارمندان و ارائه خدمات شهری با مشکلات فراوان دست به گریبان می‌باشد.

بنابر گزارش هفته‌نامه کاروان، واحدهای دولتی و خدماتی مبلغ ۶۶۰ میلیون دلار که سه برابر بودجه ماهیانه دستمزد و حقوق کارمندان آنها می‌باشد بابت حقوق معوقه کارمندان خود بدھکارند.

از طرف دیگر، مقامات قزاقستان ادعا می‌کنند که اجرای برنامه‌های تعدیل ساختار اقتصادی تاکنون در این کشور موفق بوده و نتایج مطلوبی داشته است؛ به طوری که کاهش نرخ تورم و افزایش تولید ناخالص داخلی را از مهمترین شاخصهای آن می‌دانند.

نرخ تورم در قزاقستان پس از جدایی از اتحاد شوروی سابق ۲۲٪ بود که در سال گذشته به ۶٪ رسیده بود و پیش‌بینی شده است که نرخ تورم در پایان سال جاری میلادی به ۳٪ کاهش باید.

در ۶ ماهه اول سال ۱۹۹۶ تولید ناخالص داخلی در مقایسه با مدت مشابه در سال گذشته ۱۰٪ افزایش داشته است.

